

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA (123) METAL·LÚRGICA (7) LA ELECTRA INDUSTRIAL -AEG- (1)

Els que seguïu els nostres suplementes haureu notat que en general defugim l'estudi de les més grans empreses terrassenques, ja que això ja ho fan o ho poden fer altres persones, i quan nosaltres n'hem estudiat algunes com Aymerich i Amat o Fontanals és perquè ningú ho havia fet encara. Fa unes setmanes, però, davant les repetides i poc exactes referències als fundadors de l'AEG, empresa de plena actualitat pel seu trasllat, vam remetre una carta al diari local on explicàvem amb precisió els orígens d'aquesta indústria. Ara, aprofitant que ja vam entrar en el tema, tractarem també aquesta indústria, que és la que ha tingut el cens de treballadors més elevat de la història industrial de Terrassa.

LA ELECTRA INDUSTRIAL

DIRECCIÓN TELEGRÁFICA: ELECTRIAL
TELÉFONO 865

Gibert y Junyent

TARRASA 25 Mayo 1912

Els fundadors de l'empresa van ser Josep Gibert i Escudé i Joan Junyent i Benet, que l'abril de 1910 van constituir davant del notari Ramon Estalella la societat col·lectiva **Gibert i Junyent** per dedicar-se a construccions mecàniques i elèctriques. El nom comercial que s'adoptà de bon principi va ser La Electra Industrial. El primer taller es va muntar en el número 111 del carrer del Pantà. Tant Gibert com Junyent eren molt joves. Ambdós feia pocs mesos que havia complert els 25 anys, llavors majoria d'edat necessària per poder exercir activitats mercantils.

Josep Gibert i Escudé, enginyer industrial va esdevenir un personatge important de la vida local. De 1914 a 1917 és el secretari del Seguro Tarrasense contra los Accidentes de Trabajo. El 1920 es presenta candidat a regidor per l'Associació Nacionalista el el districte segon i surt elegit. El febrer de 1922 amb l'alcaldia del també nacionalista Pere Salom, Gibert és nomenat uart tinent d'alcalde encarregat d'Hisenda. El cop d'estat de Primo de Rivera destitueix Gibert i tot l'Ajuntament terrassenc. L'abril de 1930, ja enderrocada la Dictadura, Gibert és reposat de regidor i el dia 9 d'aquest mateix mes és elegit alcalde, càrrec que ostentava fins a les eleccions d'abril de 1931. Gibert s'hi presenta en el districte primer per l'Associació Catalanista. Els republicans escombran en tots els districtes i treuen 21 regidors. La Coalició Monàrquica en treu nou i els catalanistes només en treuen un; el contractista Antoni Piqué. Josep Gibert era el fill petit del fabricant Miquel Gibert i Torredadella, soci d'Escudé i Gibert, personatge de la ciutat traspasat el 1902 i del qual ja parlarem més quan tractem la seva empresa. Josep Gibert es va casar amb Mercè Salas i Ballbé, filla de l'advocat Joan Salas i Morral, afiliat al partit conservador, que va ser nomenat per Reial ordre alcalde de Terrassa el 1902.

L'altre soci fundador era Joan Junyent i Benet, fill de l'industrial metal·lúrgic Francesc Junyent i Dalmases, que suposem que és qui devia aportar els fons de la part del seu fill a Gibert i Junyent. Francesc Junyent era soci de Canyameres, Junyent i Cia., que construïa maquinària per a la indústria tèxtil, especialment contínues de tòrcer i de filar. De Joan Junyent, el seu pare i els seus fills, ja en parlarem amb més detall el dia que estudiem els Junyent com a fabricants de maquinària tèxtil, que és l'activitat en què van destacar i en la qual van tenir més continuïtat.

El 25 de maig de 1912 Joan Junyent traspasa la seva part de la societat Gibert i Junyent a Joan Borie, representat pel seu fill Maurici Borie i Journaud. Llavors la raó social canvia i passa a ser **Gibert i Borie**. Aquest any mateix el taller es trasllada a un nou i modern edifici equipat amb grues elèctriques i muntacàrregues, construït sota la direcció de Lluís Muncunill en el carrer de St. Isidre, 56, cantonada amb el carrer del Pantà. Joan Junyent havia marxat de Gibert i Junyent per ajuntar-se amb el seu pare, que havia plegat de Canyameres, Junyent i Cia. per continuar tot sol el negoci de construcció i reparació de maquinària tèxtil, sobre el qual, com ja hem dit, ja ens estendrem més quan estudiem els Junyent.

El 2 d'octubre de 1914, per facilitar el seu funcionament administratiu, Gibert i Borie atorga poders a Andreu Grapí i Martí.

El 2 d'agost de 1919 la societat canvia la seva forma jurídica de societat col·lectiva a societat anònima. És la segona societat anònima terrassenca. La primera va ser la SA Manufactures Industrials (SAMI), que es constituí el 28 de desembre de 1916. El canvi de forma jurídica s'aprofità per unificar raó social i nom comercial, i la societat passà a denominar-se **La Electra Industrial, SA**. El capital social es fixà en un milió i mig de pessetes, xifra força respectable en aquella època. Estava representat per 3.000 accions de 500 ptes. nominals cadascuna: dues mil de la sèrie A ja desemborsades i mil més de la sèrie B per posar en circulació quan ho cregués oportú el Consell d'Administració. Aquest estava format pel banquer terrassenc Joan Marcet i Palet com a president, Maurici Borie i Journaud com a vicepresident, i Josep Gibert i Escudé, Andreu Grapí i Martí i Enric Vichil i Dumas com a vocals. Aquest últim va ser nomenat a més a més gerent.

El maig de 1921 Enric Nichil renuncia als seus càrrecs de gerent i vocal del Consell d'Administració. Andreu Grapí és nomenat nou gerent i deixa el lloc de vocal delegat amb firma social que tindrà a partir d'ara Josep Gibert.

El 5 de març de 1923 el Consell d'Administració acorda una reestructuració i els càrrecs queden així: president, Joan Marcet i Palet; vicepresident, Maurici Borie, i vocals Josep Gibert, Robert Grapí i Armengol, i Antoni Escudé i Galí. Josep Gibert substitueix a la gerència Andreu Grapí, traspassat uns mesos abans, el qual confereix poders indistintament a Robert Grapí i Antoni Escudé. Robert Grapí era fill d'Andreu Grapí. Ell i el seu germà Francesc (mort d'accident de motocicleta l'agost de 1921) estaven molt vinculats a l'Escola Coral, on van cantar molts anys. *(Continuarà)*

RAFAEL COMAS